

חולין פרק ז גיד הנשה דף צ

לתפוח של האפר שנמצא על המזבח וכך כתוב בברייתא. ר' חסדא אמר שאין איסור הקרבה כלל בגיד הנשה שכתוב **"לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה"** ואין איסור הקרבה.

בשלשה מקומות דיברה המשנה בלשון גוזמא א. שהיה בתפוח אפר בגודל 300 כור ב. שהיו צריכים 300 כהנים לפנות את אשכול הענבים מזהב שהיה במקדש ג. שהיו צריכים 300 כהנים להטביל את הפרוכת. הנביאים גם דיברו בלשון בני אדם שכתוב **"ותבקע הארץ בקולם"** ואין הכוונה שהארץ נבקעה ממש. התורה גם דיברה בלשון בני אדם שכתוב **"ערים גדולות ובצורות בשמים"** ואין הכוונה שהחומות הגיעו עד השמים ממש.

במשנה כתוב שאיסור גיד הנשה חל בין בבהמות חולין ובין בבהמות קדושות, ר' חייא בר יוסף אמר שאין איסור גיד הנשה נוהג בקרבן עולה שלא נאכל ור' יוחנן אמר שאיסור גיד הנשה חל גם על קרבן עולה. ר' פפא אמר שלא נחלקו אלא שר"ח אמר שהאיסור לא חל כלפי הקרבה על המזבח ואפשר להקריבו יחד עם שאר הבהמה ור"י אמר שהאיסור חל כלפי אכילה שעובר על אכילתו גם על איסור גיד הנשה בנוסף לאיסור אכילת עולה, איכא דאמרי שלא נחלקו אלא שר"ח אמר שהאיסור לא חל כלפי הקרבה למזבח אגב הירך ולא צריך להוציאו קודם ההקרבה ור"י אומר שאם הוציא את הגיד אסור להעלותו בפני עצמו למזבח. ר' נחמן בר יצחק אומר שהאמוראים נחלקו האם מותר להעלות את הגיד יחד עם הירך או שצריך להוציאו קודם ההקרבה, ובדבר זה נחלקו התנאים בלימוד הפסוקים **"והקטיר הכהן את הכל המזבחה"** **"ועשית עולותיך הבשר והדם"** רבי למד 'הכל' לרבות שאם מחוברים אפשר להקטיר את הכל כולל עצמות גידים קרניים וציפורניים וגם את גיד הנשה 'הבשר והדם' שאם הם נפרדים לא מקטירים אלא את הבשר והדם, חכמים סברו שאם הם מחוברים לבשר לא צריך פסוק לרבות שראויים להקרבה אבל גיד הנשה אסור להקריב גם כשמחובר שכתוב **"ממשקה ישראל"** למעט דברים האסורים לאכילה שלא קרבים, ולמדו 'הכל' לרבות שאפשר להקריב גידים עצמות קרניים וציפורניים אפילו מופרדים 'הבשר והדם' שאם פקעו מחמת שריפתם ונפלו מהמזבח מחזירים רק את הבשר והדם. ר' הונא אמר שמעלים את הגיד יחד עם הירך למזבח שלא להעלות למזבח ירך קרועה שדבר זה לא מכובד להגישו לפני אדם מכובד ואסור להקריבו שכתוב **"הקריבהו נא לפחתך"** ועל גבי המזבח מוציא את הגיד ומשליכו